

- 6) Jeśli należy uznać, że ze względu na brak odpowiedzi we właściwym czasie na wniosek o ponowne rozpatrzenie przewidziany w art. 5 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego, państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, staje się odpowiedzialne za merytoryczne rozpatrzenie wniosku o udzielenie azylu, to w jakim terminie wnioskujące państwo członkowskie, mianowicie druga strona postępowania w sprawie rozpatrywanej w postępowaniu głównym, powinno przekazać cudzoziemcowi tę informację?

- ⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca, Dz.U. 2013, L 180, s. 31.
- ⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej, Dz.U. 2013, L 180, s. 60.
- ⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1560/2003 z dnia 2 września 2003 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego, Dz.U. 2003, L 222, s. 3 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 19, t. 6, s. 20.
- ⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 343/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiające kryteria i mechanizmy określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego, Dz.U. 2003, L 50, s. 1 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 19, t. 6, s. 109.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Den Haag, na posiedzeniu w ośrodku zamiejscowym w Haarlem (Niderlandy) w dniu 3 lutego 2017 r. – X/ Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Sprawa C-48/17)

(2017/C 112/34)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Den Haag

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X

Druga strona postępowania: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy biorąc pod uwagę cel, treść i zakres rozporządzenia Dublin⁽¹⁾ i dyrektywy w sprawie procedur azylowych⁽²⁾, państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, musi udzielić odpowiedzi na wniosek o ponowne rozpatrzenie przewidziany w art. 5 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego⁽³⁾ w terminie dwóch tygodni?
- 2) Jeśli na pytanie pierwsze należy udzielić odpowiedzi przeczącej, czy należy zatem, uwzględniając art. 5 ust. 2 zdanie ostatnie rozporządzenia wykonawczego, zastosować termin maksymalnie miesiąca przewidziany w art. 20 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 343/2003⁽⁴⁾ (obecnie art. 25 ust. 1 rozporządzenia Dublin)?
- 3) Jeśli na pytania pierwsze i drugie należy udzielić odpowiedzi przeczącej, czy państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, dysponuje – jeżeli uwzględnić zawarte w art. 5 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego wyrażenie „beijvert” [„dokłada wszelkich starań”] – rozsądnym terminem na udzielenie odpowiedzi na wniosek o ponowne rozpatrzenie?
- 4) Jeśli państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, powinno rzeczywiście udzielić odpowiedzi na wniosek o ponowne rozpatrzenie przewidziany w art. 5 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego w rozsądnym terminie, czy termin ten jest jeszcze rozsądny po upływie siedmiu i pół tygodnia, jak ma to miejsce w sprawie rozpatrywanej w postępowaniu głównym? Jeśli na to pytanie należy udzielić odpowiedzi przeczącej, to jak należy rozumieć „rozsądny termin”?
- 5) Jeśli państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, nie udzieliło odpowiedzi na wniosek o ponowne rozpatrzenie ani w terminie dwóch tygodni, ani w rozsądnym terminie, to jakie należy wyciągnąć z tego konsekwencje? Czy w takim przypadku za merytoryczne rozpatrzenie wniosku o udzielenie azylu złożonego przez cudzoziemca odpowiedzialne jest wnioskujące państwo członkowskie, czy też odpowiedzialne jest państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek?

- 6) Jeśli należy uznać, że ze względu na brak odpowiedzi we właściwym czasie na wniosek o ponowne rozpatrzenie przewidziany w art. 5 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego, państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, staje się odpowiedzialne za merytoryczne rozpatrzenie wniosku o udzielenie azylu, to w jakim terminie wnioskujące państwo członkowskie, a mianowicie druga strona postępowania w sprawie rozpatrywanej w postępowaniu głównym, powinno przekazać cudzoziemcowi tę informację?

- ⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca, Dz.U. 2013, L 180, s. 31.
- ⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej, Dz.U. 2013, L 180, s. 60.
- ⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1560/2003 z dnia 2 września 2003 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego, Dz.U. 2003, L 222, s. 3 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 19, t. 6, s. 20.
- ⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 343/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiające kryteria i mechanizmy określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego, Dz.U. 2003, L 50, s. 1 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 19, t. 6, s. 109.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret (Dania)
w dniu 1 lutego 2017 r. – Koppers Denmark ApS/Skatteministeriet**

(Sprawa C-49/17)

(2017/C 112/35)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Østre Landsret

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Koppers Denmark ApS

Strona pozwana: Skatteministeriet

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 21 ust. 3 dyrektywy Rady 2003/96/WE⁽¹⁾ z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej należy interpretować w ten sposób, że zużycie wyprodukowanych we własnym zakresie produktów energetycznych do produkcji innych produktów energetycznych podlega zwolnieniu z podatku w sytuacji takiej jak rozpatrywana w postępowaniu głównym, gdzie wyprodukowane produkty energetyczne nie są wykorzystywane jako paliwa silnikowe ani paliwa do ogrzewania?
- 2) Czy art. 21 ust. 3 dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej należy interpretować w ten sposób, że państwa członkowskie mogą ograniczyć zakres zwolnienia tak, aby obejmowało ono tylko zużycie produktu energetycznego wykorzystywanego w produkcji równoważnego produktu energetycznego (tj. produktu energetycznego, który, tak jak zużywany produkt energetyczny, również podlega opodatkowaniu)?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. 2003, L 283, s. 51.